

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-583/10

**Jungtinės Amerikos Valstijos
prieš
Christine Nolan**

(Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Direktyva 98/59/EB — Darbuotojų apsauga — Kolektyviniai atleidimai iš darbo — Taikymo sritis — JAV karinės bazės uždarymas — Darbuotojų informavimas ir konsultavimasis su jais — Momentas, kuriuo atsiranda pareiga konsultuotis — Teisingumo Teismo jurisdikcijos nebuvimas“

Santrauka – 2012 m. spalio 18 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas

1. *Socialinė politika — Teisės aktų derinimas — Kolektyviniai atleidimai iš darbo — Direktyva 98/59 — Taikymo sritis — Valstybės valdymo įstaigų arba įstaigų, kurių veiklą reglamentuoja viešoji teisė, darbuotojai — Karinės bazės civiliniai darbuotojai — Netaikymas — Trečiosios valstybės karinė bazė*

(Tarybos direktyvos 98/59 1 straipsnio 2 dalies b punktas)

2. *Prejudiciniai klausimai — Teisingumo Teismo jurisdikcija — Sąjungos teisės nuostatos, kurios pagal nacionalinę teisę tapo tiesiogiai ir besąlygiškai taikomos į jų taikymo sritį nepatenkančioms situacijoms — Įtraukimas — Riba — Sąjungos teisės nuostatos, pagal kurias tam tikros situacijos aiškiai nepatenka į jų taikymo sritį*

(SESV 267 straipsnis; Tarybos direktyvos 98/59 1 straipsnio 2 dalies b punktas)

1. Pagal Direktyvos 98/59 dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su kolektyviniu atleidimu iš darbo, suderinimo 1 straipsnio 2 dalies b punkte numatytą išimtį karinės bazės darbuotojų atleidimas iš darbo nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį, nesvarbu, ar tai trečiajai valstybei priklausanti karinė bazė, ar ne. Todėl nereikia specialiai atsižvelgti į aplinkybę, kad kalbama apie trečiajai valstybei priklausančią karinę bazę, nes šiam klausimui taikoma tarptautinė teisė.

Kadangi ginkluotosios pajėgos yra valstybės valdymo institucija arba lygiavertė institucija, iš minėtos direktyvos 1 straipsnio 2 dalies b punkto formuluotės aiškiai matyti, kad karinės bazės civiliniai darbuotojai patenka į šioje nuostatoje numatytos išimties taikymo sritį.

Direktyva 98/59 siekiama pagerinti darbuotojų apsaugą ir vidaus rinkos veikimą. Tačiau nors ginkluotųjų pajėgų dydis ir veikla, aišku, turi įtakos darbo padėčiai konkrečioje valstybėje narėje, tai vis dėlto nėra argumentai, susiję su vidaus rinka arba įmonių konkurencija. Veikla, kuri patenka į viešosios valdžios prerogatyvų vykdymo sritį, kaip antai valstybės gynyba, iš principo nėra ekonominė veikla. Šios direktyvos 1 straipsnio 2 dalyje šiuo klausimu nedaroma jokio skirtumo tarp valstybių narių ir trečiųjų valstybių valdymo įstaigų.

(žr. 34, 39, 41–43 punktus)

2. Teisingumo Teismo atliekamas Sąjungos teisės nuostatų aiškinimas, kai esama į jos taikymo sritį nepatenkančių situacijų, pateisinamas, jei šios nuostatos, vadovaujantis nacionaline teise, tapo tiesiogiai ir besąlygiškai taikomos tokioms situacijoms, siekiant užtikrinti šių ir Sąjungos teisės reglamentuojamų situacijų vienodą vertinimą.

Tačiau, jei nacionalinio teismo nagrinėjamos bylos medžiagoje nėra pakankamai konkrečių duomenų, kad atitinkamos Sąjungos teisės pasiūlyti sprendimai pagal nacionalinę teisę būtų taikomi automatiškai, negalima teigti, kad prejudiciniame klausime nurodytos Sąjungos akto nuostatos remiantis nacionaline teise tapo taikomos tiesiogiai ir besąlygiškai. Aišku, Sąjunga suinteresuota, kad Sąjungos teisės akto ir nacionalinės teisės nuostatos, kuriomis jis perkeliamas ir tampa taikytinas už šio akto taikymo srities ribų, būtų aiškinamos vienodai. Tačiau taip nėra, jei Sąjungos teisės akte aiškiai numatyta jo taikymo srities išimtis. Kai Sąjungos teisės aktų leidėjas vienareikšmiškai nurodo, kad jo priimtas aktas netaikomas konkrečiai sričiai, jis bent iki naujų galimų Sąjungos normų priėmimo atsisako tikslo vienodai aiškinti ir taikyti teisės normas šioje į taikymo sritį nepatenkančioje srityje.

(žr. 47, 51–55 punktus)